

LBRIS

We know
books

WILLIAM SHAKESPEARE

Romeo
și
Julietta

Traducere
de Șt.O.Iosif

Editura
TANA

CUPRINS

Actul I	5
Actul II	48
Actul III	84
Actul IV	127
Actul V	150

ACTUL I

PROLOGUL

(Intră Corul)

CORUL

Aicea, în Verona-ncântătoare,
A două neamuri mândre veche ură
A izbucnit din nou, prin certuri care
Să curgă sânge mult de frați făcură.
Din cele două case-ndușmănite
Ies doi îndrăgostiți loviți de soarte,
Și vrajba cu nenorociri cumplite
Sfârșește prin a tinerilor moarte.
Iubirea lor cu soartă-ngrozitoare
Și ura ce nu poate fi-mpăcată
Decât cu moartea scumpelor odoare,
Pe scenă-n două ceasuri vi se-arată.
De-aveți răbdare s-ascultați acestea,
Ne-om strădui să-nfățișăm povestea.

SCENA I*O PIAȚĂ PUBLICĂ – SAMSON ȘI GREGORIO***SAMSON**

Pe legea mea, Gregorio, să nu le mai permitem să ne ia de sus.

GREGORIO

Nu, firește, căci am rămânea pe jos.

SAMSON

Vreau să spun că dacă ne-or mai lua la vale, să ne ținem la înălțime.

GREGORIO

Da, numai bagă de seamă, să nu ajungi la înălțimea furcilor!

SAMSON

Eu, când mă scoate cineva din țâțâni, nu știu multe.

GREGORIO

Și eu nu știu multe care să te scoată din țâțâni.

SAMSON

O javră din casa Montague mă scoate din țâțâni.

GREGORIO

A scoate din țâțâni se cheamă a urni din loc; dar

viteazul stă locului. De aceea, pesemne, când tu ești scos din țâțâni, nimeni nu se mai poate ține de tine.

SAMSON

O javră din casa Montague are să mă țină locului! Am să dau de zid pe toți bărbații și pe toate femeile din casa Montague.

GREGORIO

Atunci ești un om slab, că numai cei slabi se dau pe lângă ziduri.

SAMSON

Ai dreptate și de aceea femeile, care sunt vase de lut ce se sparg lesne, totdeauna-s date la zid. De aceea am să arunc peste zid pe bărbați și am să îndes în ziduri pe femei.

GREGORIO

Cearta e între domnii noștri și între noi, slugile.

SAMSON

Ce-mi pasă! Am să fiu neom, și după ce-oi da gata pe barbați, mă leg de fete. Are să fie vai și amar de pielea lor.

GREGORIO

De pielea fetelor?

SAMSON

De pielea fetelor ori de fetia lor. Tot una-i!

GREGORIO

Nu-i tot una pentru cine-o s-o pață.

SAMSON

O, au s-o pață cu mine, n-ai tu grijă! Știi că sunt un om și jumătate!

GREGORIO

Tot e bine că nu ești o jumătate de om! Scoate spada, uite că vin doi de-ai lui Montague.

(Intră Abraham și Baltazar)

SAMSON

Gata! Începe tu sfada, eu te apăr din dos.

GREGORIO

Din dos? Vrei să dai dosul?

SAMSON

Nu te teme de mine.

GREGORIO

Nu, zău, să mă tem eu de tine?

SAMSON

Lasă atunci să fie legea cu noi,
lasă-i pe ei să înceapă.

GREGORIO

Am să strâmb din nas, când or trece.
Zică ce-or pofti.

SAMSON

Ce-or îndrăzni, vrei să zici. Eu am să le dau cu tifla: dacă s-o prinde, ei se fac de răs.

ABRAHAM

Nouă ne dai cu tifla, signore?

SAMSON *(la o parte, către Gregorio)*

E de partea noastră dreptatea, dacă zic da?

GREGORIO *(la o parte, către Samson)*

Nu.

SAMSON

Nu, signore. Nu vă dau cu tifla, signore. Dar dau și eu așa, cu tifla, signore.

GREGORIO

Cauți ceartă, signore?

ABRAHAM

Ceartă, signore? Nu, signore!

SAMSON

Altcum, de cauți ceartă,

sunt la dispoziția dumitale.

Slujesc un stăpân tot așa de bun

ca și al dumitale.

ABRAHAM

Nu mai bun.

SAMSON

Bine, signore.

(Intră Benvolio)

GREGORIO

Zi: mai bun; uite că vine un văr al stăpânului nostru.

SAMSON

Ba da, mai bun, signore!

ABRAHAM

Miști!

SAMSON

Trageți spada, dacă vă dă mâna! Hai, Gregorio, nu-ți uita lovitura cea faimoasă!

(Se bat)

BENVOLIO

Nebunilor, vârâți spadele în teacă!

Nu știți ce faceți!

(Intră Tybalt)

TYBALT

Ce, te iei la hartă

Cu slugile? Aici, Benvolio!

Privește-ți moartea-n față!

BENVOLIO

Eu fac pace

Întoarce-ți spada în teacă, sau mai bine

Ajută-mi să-i despart.

TYBALT

Nu ti-e rușine

Cu spada-n mână să vorbești de pace?

Urăsc cuvântul cum urăsc gheena,
Ca și pe toți Montaghii și pe tine!
Mișelule! Azi între noi se-alege! *(Se luptă)*

UN CETĂȚEAN

Săriți! Săriți! Goniți-i cu ciomege!
Jos Capulet! Jos Montague!
(Intră Capulet în halat de noapte și contesa Capulet).

CAPULET

Ce-i larma
Aceasta? Dați-mi spada mea cea lungă!

CONTESA CAPULET

Nu, cârja! Cârja! Ce să faci cu spada?
(Intră Montague și contesa Montague)

CAPULET

Vreau spada mea! Nu vezi cum mă sfidează
Cu arma-n mână Montague bătrânul?

MONTAGUE

Rușine, Capulet! Ești un mișel!

CONTESA MONTAGUE

Nu! Nu vei face nici un pas spre el!
(Intră ducele Escalus cu suită)

DUCELE

Supuși rebeli! Dușmani ai păcii care
Mânjiți cu sânge de vecin oțelul!
Creștini sunteți? Nu, – fiare ce vărsați
Izvorul purpur ce vă curge-n vine,

Spre-a stinge focul unei uri haine!
Jos armele! De-osânda cea mai cruntă
Se fac părtași toți cei ce legea-nfruntă,
Și luați aminte ce mâhnitul duce
Azi în auzul tuturor v-aduce:
De trei ori, Montague și Capulet,
Iscarăți din senin gâlcevi civile,
De trei ori ați silit, în aste zile,
Pe veronezii doritori de pace
Și-ncărunțiți în cinste, să-și dezbrace
Podoaba mândră ce frumos le șade
Și-n mâini să prindă vechile lor sulii
Mâncate de rugină, și pe ulii
Să upte pentru ura ce vă roade!
De tulburați orașul înc-odată,
Plătiți cu viața pacea turburată.
Și-acum voi toți ceilalți plecați în pace.
Bătrâne Capulet, tu mă urmează,
Tu, Montague veni-vei dup-amiază
La curtea noastră s-afli ce ne place
Să hotărâm în pricina aceasta.
Plecați, vă zic, de puneți preț pe viață!

(Pleacă toți, afară de Montague, contesa Montague și Benvolio)

MONTAGUE

Nepoate, spune: tu ai fost de față,
Cine-a-nceput? cum a venit năpasta?

BENVOLIO

Când am sosit, se-ncăierase bine
Slujitorimea noastră cu a lor.
Eu sar cu spada-n mână să-i despart,
Atunci apare-nvăpăiatul Tybalt,

El mă provoacă, învârtindu-și pala
Pe după cap, dar sfârtecă doar vântul,
Ce șuieră bătându-și joc de dânsul.
Pe când schimbăm noi lovituri și ghionturi,
S-adună gloata, crește-nvălmășeala,
Când iată vine ducele...

CONTESA MONTAGUE

Dar unde-i

Romeo?... L-ai văzut? Ce bine-mi pare
Că el n-a fost...

BENVOLIO

Contesă, azi la ceasul
Când nu mijise încă sfântul soare
La geamul aurit al aurorii,
Spre câmp mă duse în neștire pasul...
Acolo, pe alei, sub sicomorii
Ce se întind spre-apus de-orăș, văzui
Pe fiul vostru rătăcind, dar care
Văzându-mă se adânci-n umbrare.
Înțelesei atunci dorința lui
De-a fi lăsat să meargă-ntr-ale sale
Chiar eu fiindu-mi mie de prisos –
Așa că fiecare bucuros
Fugi de cel care-i fugea din cale.

MONTAGUE

Știm că sporește-n dimineți senine
Cu lacrimi roua, și cu-adânci suspine
Cu nori din suflet înmulțește norii;
Când însă de la patul aurorii
Voiosul soare trage la o parte